

פרשת תולדות

ליקוטי הלכות, נחלות ד' ג'-ה' : (על ליקוטי מוהר"ן קמא ב')... אף הענין כי מה שיש בתפלה שני בחינות, שהם סדור שבחו של מקום ושאלת צרכיו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, לעולם יסדר אדם שבחו של מקום תחלה ואחר כך יבקש צרכיו, זה בחינת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אין האשה פורתת ברית אלא למי שעושה אותה כלי. כי התפלה היא בחינת אשה וראת ה' היא תתהלל, כמובא כי עקר התפלה הוא לתקן כלי השפע בשלמות, כידוע וכמבאר בהתורה ואתם תהיו לי וכו' (בסימן לד). כי ה' יתברך חפץ להטיב ורוצה להשפיע טובו וחסדו תמיד, אף אין יכול להמשיך השפע כי אם על ידי מעשה התחיתונים דיקא, דהינו על ידי בני ישראל שנתן להם הממשלה על ידי שיתקנו כלי השפע בשלמות על ידי תפלה כתיקונו. ועקר שלמות התפלה הוא על ידי האמונה, כי אמונה בחינת תפלה, כמו שמבאר פמה פעמים. כמו שכתוב: ויהי ידיו אמונה. ותרגומו, פרישן בצלו.

והאמונה צריכה להיות שלמה בכל הבחינות ובלא זה אין להתפלה שלמות ואינה נעשית כלי לקבל השפע, כי עקר הכלי שנסלקת על ידי דבורי התפלה הוא על ידי האמונה השלמה שהיא עקר הכלי לקבל כל טוב, הינו שכמו שצריך שיהיה לו אמונה שלמה בה' יתברך שהוא בורא הכל ומנהיג מושל ומשגיח ובדוד לשנות את הטבע כרצונו ולהשפיע כל טוב, כמו כן צריך שיהיה לו אמונה בעצמו להאמין באמונה שלמה שה' יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של כל אחד מישאל אפלו מהגורע שבגורעים, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה. ויש כח בכל אחד מישאל לפעל בקשתו ברחמים אצלו יתברך אם יתפלל באמת אליו יתברך, כמו שכתוב, קרוב ה' לכל קראיו וכו'. וכך זמן שאין לו אמונה בעצמו שיש גם לו כח להמשיך השפע בתפלתו עדן אין לו כלי לקבל השפע, כי אין לו מקום וכלי בלבו לקבל השפע מאחר שלפי דעתו הוא רחוק מלקבל השפע ולהמשיך השפע מאחר שאינו מאמין בעצמו שתפלתו עושה רשם. על כן עקר התהוות הכלי על ידי התפלה להמשיך ולקבל השפע ולפעל בקשתו הוא על ידי שלמות האמונה בכל הבחינות. שמאמין בה' יתברך שהוא כל יכול שליט ומושל ומנהיג כרצונו והוא חנון ורחום ושומע תפלת כל פה כנ"ל.

ובשביל זה צריך לנסדר שבחו של מקום תחלה ואחר כך לשאל צרכיו, כי על ידי סדור שבחו של מקום נתחזקה האמונה בשלמות כנ"ל, ועל כן מזכירין בתחלת התפלה בסדור שבחיו זכות אבות כדי לחזק האמונה שהוא יתברך גומל חסדים טובים תמיד ועשה חסדים גדולים עם אבותינו ושמע תפלתם תמיד ובכחם וזכותם אנו מתחזקים שישמע גם את תפלתנו וימלא משאלותינו ברחמים וזהו כולל סדור שבחיו יתברך שאומרים בתחלת התפלה, כמו שאנו אומרים, אלקינו ואלקי אבותינו אלקי אברהם וכו' האל הגדול וכו' גומל חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות וכו', הינו שמזכירין בשבחיו יתברך שהוא אלקי אבותינו שגמל עמהם חסד ושמע תפלתם תמיד, שעל ידי זה נתיחד שמו עליהם, והוא זכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם שהם אנחנו עמו בכל דור ודור שאנו מעתדים לגאלה שלמה בקרוב ולקבל כל טוב וכו'. ועל ידי שאנו מזכירין כל זה בשבחיו, כי זה עקר שבחיו כשמזכירין טובו וחסדו, כי זה עקר גדלתו יתברך כנודע, על ידי זה נתחזק לבנו להתפלל בלב שלם אליו יתברך על צרכינו, כי על ידי זה נתחזק אצלנו האמונה בעצמנו שירחם גם עלינו וישמע תפלתנו וישפיע לנו כל טוב כאשר שמע תפלת אבותינו ויחד

שמו עליהם וכנ"ל ועל ידי זה נעשה לנו כלי לקבל השפע וכנ"ל. נמצא שסדור שבחיו קדם שאלת צרכיו הוא בשביל לתקן הכלי בשלמות לקבל השפע וכנ"ל ועל כן בסיום שאלת צרכיו מסימן בברכת שומע תפלה, כי זה עקר שלמות התפלה כשאנו מאמינים שהוא שומע תפלת כל פה שעל ידי זה עקר שלמות הכלי לקבל השפע וכנ"ל, ואנו מתחזקים באמונה זאת שהוא יתברך שומע תפלה על ידי שסדרנו שבחיו יתברך ויתעלה תחלה שהוא אלקי אבותינו וזכר חסדי אבות וגואל וכו' וכנ"ל:

אבל עדין צריכין יגיעה ועבודה גדולה להיות חזק באמונה זאת בשלמות להאמין בעצמו שיש לו כח לפעל כל דבר בתפלתו, כי יש כמה מיני חלישות הדעת בלב האדם בענין זה פאשר יודע כל אחד בעצמו ורב בני אדם נדמה להם שהוא אין לו כח לזה ועל כן אינו מתחזק בתפלה. ועקר היגיעה הוא בתחלה, דהינו בעת שמתחיל להתחזק להתפלל בכונה בבחינת כל התחלות קשות, כי אז עדין לא ראה שום פעלה על ידי תפלתו. אבל כשזוכה להתגבר בכל כחו להתפלל בכונה עד שזוכה לפעל איזה דבר בתפלתו כגון שהתפלל על איזה דבר ונענה אזי הוא מתחזק בזה להאמין גם בעצמו שיש לו כח לפעל בתפלתו מאחר שרואה שכבר שמע ה' יתברך גם תפלתו ונענה ואז נעשה אצלו כלי לקבל השפע. כי עקר התהוות הכלי הוא על ידי האמונה, דהינו על ידי שמאמין גם בעצמו שה' יתברך שומע גם תפלתו וכנ"ל:

וזה בחינת בכור, כי משם נמשך הולדת הבכור, כי כל ההולדות וכל ההשפעות הכל נמשך רק על ידי התפלה ועל כן הולדת הבכור נמשך מבחינה זאת מבחינת הפעלה ראשונה שפועל איש ישראל על ידי תפלתו שעל ידי זה נתחזקה אמונתו להתפלל תמיד ומשם נמשך הולדת הבכור שהוא הולדה ראשונה. וכל ההולדות שנמשכין אחר כך בכלם יש בהם חלק מהולדת הבכור, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, הינו שכל התפלות שאחר כך שעל נדם כל ההולדות כלם יש בהם חלק מהפעלה הראשונה שפעל על ידי תפלתו, כי על ידי זה נתחזקה אמונתו להתפלל תמיד שעל ידי זה עקר התהוות הכלי להמשיך השפע כנ"ל, ועל כן נוטל הבכור פי שנים כנגד פי שנים שיש בתפלה שהם סדור שבחו יתברך ובקשת צרכיו, כי הם בחינה אחת ממש, כי סדור שבחו קדם שאלת צרכיו שהוא חזיק האמונה כדי לעשות כלי וכו' כנ"ל עקר בחינה זאת מקבל הבכור שהוא בחינת פעלה הראשונה שפועל על ידי תפלתו שאז היה צריך להתחזק ביותר להאמין בעצמו מאחר שעדין לא ראה שום פעלה על ידי תפלתו. אבל אחר כך שכבר פעל פעלה הראשונה בתפלתו אזי יכול בנקל להתחזק בכל פעם להאמין בעצמו מאחר שכבר ראה שפעל על ידי תפלתו. נמצא שכל ההולדות וכל ההשפעות שנמשכין אחר כך בכלם יש בהם חלק מהפעלה הראשונה שהוא בחינת הולדת הבכור ועל כן מגיע לו פי שנים בכל אשר נמצא לו כי יש לו חלק כנגד כל אחד ואחד וכנ"ל.

... וכל הדברים האלה מבארים עתה על פי דרכנו בדרך הפשוט לעבדא ולמעשה להתחזק בתפלה תמיד וכנ"ל. ובאמת הכל אחד, כי גם פנימיות פונת האר"י ז"ל הוא להביא לידי מעשה (ובענין זה יש הרבה לדבר עד שיהיה נתפס מזה איזה התנוצצות בלב כל חד כפום מה דמשער בלבה ואין כאן מקומו):